

Zamansız Şarkı

– E.Kirişçi · 07 Haziran 2018

Gece yarısı ay ışığı ovayı aydınlatmaktaydı. Yarasalar ağaçların arasında uçmakta bekçi köpeği kulübesinin önünde dikilmiş karartılara havlıyordu. Çiftlik evinin alt kat ışıkları yandı. Pijamalı bir adam kapıya çıkıp bağırdı. “Kapa çeneni!” Köpek adamın sesindeki tehditten korkup başını eğerek kulübesine girdi. Adam etrafa bakıp kapıyı kapadı. Işıklar söndü. Mısır tarlasında hışırtılar duyulmaktaydı. Koçanların kıpırtıları artınca köpek başını çıkarıp baktı. Hırladı. Havlayacakken susup başını kulübesine çekti. Kümesin sessizliği gıdıklamalarla bozuldu. Horoz bir o yana bir bu yana seğirtiyordu. Folluklarda uyuklayan tavuklardan en büyük ve yaşlısının gözleri aralandı. Horozu takip etmeye koyuldu. Horoz kümes kapısına yöneliyor dışarı çıkacakken vazgeçip tüneğine dönüyor sonra tekrar kapıya bakıyor... Tavuk dayanamadı. “Neyin var gecenin bir yarısı. Dolanmayı kes! Gıt gıt da gıt gıt.” Horoz heyecanlı tavuğun yanına koştu. “İçimde ki şarkıyı söylemeden duramayacağım. Güneşi bekleyemiyorum. Çıkıp dışarı öteceğim.” Tavuk ayaklandı. İbiği öfkeyle sallanmaktaydı. “Kendini piliç mi zannediyorsun. Kocaman ibiğinden sakalından utan. Çiftçiyi başımıza getirme!” Horoz boynunu büktü. Tüneğine baktı. Var gücüyle kapıya koştu. Dışarı fırladı. Kanatlarını olanca kuvvetiyle çırpıyordu. Çitlere doğru daha da hızlandı. Sıçradı. Kalasa kondurdu. Başını iyice yukarı kaldırıp göğsünü kabarttı. Ötüyordu. Tavuk dehşete düşmüş canhıraş kümesten çıktı. Horozla doğru koştu. Koca gövdesi bir sağa bir sola yatıyordu. Işıkların yandığını gördü. Yüreği ağzına geldi. Horoz susmak bilmiyordu. “Gıdakkkkk!” Zıpladı. Horoz başını çevirdiğinde gördüğü son şey tavuğun açılmış gagasıydı. Ağaçlardan kargalar havalandı. Horozla tavuk çimenlere düştü. Tavuk başını kaldırıp eve baktı. Işıklar sönmüştü. Horoz toparlanmış Büyük İskender’in gururuyla önden kümese giriyordu. Kümesin karanlığında horoz görünmez olurken tavuk günü kurtarmanın mutluluğuyla ilk adımını attı. Donup kaldı. Gözlerinin önünde iri yarı bir sansar kümesin karanlığından çıkıp kapıda belirdi. Ay ışığında kahverengi tüyleri parlamaktaydı. Ağzında horozun boynu cansız vücudu yere düşmüştü. Sansar horozu çit altından geçirip mısır tarlasında kayboldu. Kümesten tavuk çığlıkları yükseldi. Arka arkaya üç sansar tavukları mısır tarlasına sürükledi.